

26/2

Kristendomsundervisningen

Våra skolor undervisar inte i kristendom, utan om kristendom, det är ett påstående som ofta framförs i offentlig debatt, särskilt när denna undervisning kritiseras som konfessionell. Utan tvivel går också undervisningsplaner och anvisningar främst ut på att det gäller att inhämta kunskap i ett ämne, inte att bibringas tro på en lära. I anvisningarna för realskolan betonas exempelvis att "undervisningen i kristendoms-kunskap har till uppgift att meddela kunskap om kristendomen". I det följande talas visserligen om att undervisningen skall ges "på ett sätt som kan främja lärjungarnas religiösa och sedliga utveckling", och det stadgas att läraren skall tillhöra svenska kyrkan, men den centrala grundsatsen är utan tvivel att det gäller insikter, inte tro.

Enligt Tidskrift för Sveriges läroverk finns emellertid på denna punkt olika meningar bland lärarna. Vid Kristendoms-läraarnas förenings årsmöte i Stockholm i januari hävdade lektor Sten Rodhe kravet på en mer konfessionell undervisning. Han vände sig mot tanken på undervisning utan påverkan och hävdade tillika att påverkan vore svår eller omöjlig att fastställa, särskilt då den ofta är oavsiktlig och utgår från lärarens personlighet. Detta må vara riktigt

om ordet påverkan fattas i dess vidaste betydelse, men man kan inte genom en sådan ordkonst bevisa att propaganda för en lära är att likställa med allvarlig strävan till objektivitet. Det betonades också i inlägget att majoriteten av det svenska folket står kvar i statskyrkan, och av detta faktum drogs slutsatsen att en fostran till kristen tro vore förenlig med religionsfriheten. Även detta skäl är ohållbart. I vad mån det svenska folket i någon rimlig mening kan betecknas som kristet är högst tvivelaktigt; den frågan är emellertid en sak för sig; lärarna har att så gott de kan följa de av statsmakterna givna direktiven för undervisningen. Från andra håll framhölls också i kristendoms-läraarnas debatt att majoriteten i Sverige ej känner sig konfessionellt bunden och att kunskap utan propaganda bör vara målet.

Debatten understryker behovet av att principen om konfessionslös undervisning bestämt fastslås, det är ett moment i kravet på fullständig religionsfrihet. Så länge undervisningen i praktiken bedrivs konfessionellt och så länge de obligatoriska morgonböerna med sin predikoartade förkunnelse kvarstår är denna frihet inte helt genomförd.

Febr. 8l. 4h. 2 ul.

5 m. 2 a

S: a 21

22/2 - 3/5 Jordan runt